

מסורת הש"ס

(א) ג'י הרא"ש צנא מיינע
דראב מר"נ, (ב) [לעיל ט.
(ג) [לקמן סד:], (ד) [לעיל ט.
[לקמן עא. סוטה כ:],
(ו) [לקמן כב. מא: סו. עא.],
האי ישינא איצט דלמרי
זינו מלשון רש"י אכל הוא
ששטמ מנוקם תתלמוד וכו'
בגמרא ישינא, רש"י, (ח) [פ'
מאורע ס' פטן], (ט) [דף יב.],

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה חוששת וכו'
טהרות דמוסתה ואילך:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אלמא ב' אפי' אי וסתות דרבנן וכו'. עי' נגיל ט ע"א מד"ה הא וכו' דבחיובן מה מוגיה דרבנן והיינו ללשנא בתרא דהא קצר וסתות דרבנן ואפ"ה ס"ל דמנאחא טמאה חוששת לטמאה וא"כ מה הקשו דלמא ללשנא קמא קמא ס"ל דאי היה וסתות דרבנן לא ממנאחין למפרע לחוש לטמאה ובהא מפניו הגך ב' לישני וכו' דא"ל למירוסא דליגרי צאח וסתות: דאמרין ס' מקולקלות לנתיני:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] תוס' ד"ה ורז נמנן בר
 נמנן וכו' ובפרק יט בבור. נ"ב
 ע"י מעדני י"ט בפ"ק ס"י א'
 ב"ה" וק"ל הלכתא וכו':
[ב] ד"ה ב"ש אומרים זריכה
 וכו' בהג"י בדיקה בכל שמע
 אצל לפי רש"י"ם כ"ל:
[ג] בא"ד בהג"ה אצל לביה
 קיימא וכו' כ"ל:

מוסף רש"י

[illegible]

תום' הרא"ש

חוששת לוסתה ורוחשת
להייתא: "אצ"ק יקדיל" כר'
דסוסא דכל אשה שיש לה
וסת ודל שעתה ארז מסקינ'
למילי דלאל בשעת וסתה
למילי להו. ונודי ליל לעדינ'
ששתה מוקלקלת למינה
והייתא הכא: **מלא** וסות
דדבוק. ור' דס"ל לרב אה
לעיל דוסתה דאורייתא לא
דבוק דהכא משמיה דרב
קאמר וואלכב דרב מטיק
בסמוך שתי לשונות: **ורב**
בחזן בר ינאח סא סוסות
קפוסתיה ר' אפמלי. כותיה
קיייל דהוא בתרא והלכתא
כרב באיסורי כדאיתא
במורו פ"ש כבור

כלל היד פרק שני נדה

רבינו נפג. הלכך ספק וספק הוא דדלמא מעיקרא לאו נפל הוא: וודאי גריהו. הלכך ודאי וודאי הוא: וספוס דאורייתא או דרבנן. הא דקיימא לן דצעי צדיקה בשעת וסתא דאורייתא היא דאס לא צדיקה טמאה ואפילו צדיקה אחר זמן ומאסתא טהורה דאורח צומנו

צא ודס חוּזי ונפל לקרקע או דרבנן
 הוא לא־זכרה ואס לא דקדק טהורה:
 ונלכסוף ראשם. צבדיקה ראשונה
 שצדקה עצמה לאחר זמן ומנלמה
 טמאה: חושש ופוסק וחושש
 לראייתה. אס זמן וסמה קודם מעת
 לעת של ראייתה מטמאין טהורה
 דוסמה ואלין דלמא בזמנו צא ואס
 מעת לעת של ראייתה קודם לוסמה
 דללא שהמה משעת וסמה עד ראייתה
 מעת לעת אזלין בתר ראייה וטמאה
 מעת לעת. וקס"ד דה"ה נמי אס צדקה
 ומנלמה טהורה דחושש ופוסק והא
 דנקט רחמ"ה מוס דצעי לזימור
 וחושש לראייתה: טמאה דרחמ"ה.
 דמיון צבדיקה ראשונה מנלמה טמאה
 אס צדקה נמי צשעת וסמה הוה
 משכחא: ד"ע. אפי' רב מודה דוסמות
 דלדאורייתא והא דקאמר צבמנלמה
 טהורה טהורה כצדקה צשיעור וסמ
 של וסמה דודאי אי הוה דס הוה משכחא
 וסמואל סבר אפי' הכי טמאה דלורה
 צבזמנו בלא הוילי ולא צדקה צשעת וסמ
 ומת: וסא וסא צדקה עצמה כו'.
 והא דקאמר לעיל וסמות דלדאורייתא
 וטמאה אפילו לרב צשלל צדקה עצמה
 צצשיעור וסמ ואס"כ צדקה ומנלמה
 טהורה טמאה וואליך דלמרי דמר
 אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי:
 עמאה נדה. אס הגיע וסמה ולא צדקה.
 וקסבר וסמות דלדאורייתא: פסדק. לאחר
 וסמה מנלמה טמאה טמאה משעת
 וסמה טהורה טהורה: אא אנו נמי

פנינא. דלרבי מאיר וסמות דאורייתא:
במחצא. מחמת פחד ליסטין וכולסת:
הרואה דם מחמת מכא. שיש לה
 בעמיה: **אפי' כהן ימי נדסה.** כלומר
 ציימים שהיא למודה לראות דהיינו שעת
 עונתה או שעת וסתה: **טעורה.**
 דתליין במכה שבאותו מקום: **אם יש**
לה וספ חוששט ולוספה. כלומר כשאין
 לה וסת קצוב מודינא לך שאף על פי
 שעברה עונתה תולה במכה אבל אם יש
 לה וסת קצוב ורלאתה ציוס וסתה אפי'
 מחמת מכא חיישין שמה טיפת נדה
 מעורבת בו: **מקומו טמא.** וכל דם
 הבא דרך שם ואפילו אינו דם נדה הוי
 אב הטומאה לטמא אדם טומאת ערב
 ואס נגעה בטוהרות טמאים. וקאמר ליה
 רבינו ר' וואלקל על דבריו בל עדיק אם
 לא היה וסת כלומר אם היתה אומר
 לטמאה מפני וסתה חוששת לוסתה
 כלומר יש לך לטמאה טומאת שבעה
 והואיל ואינן חושש לך שהרי אתה אומר טעורה משום נדה שוב
 אינן לה טומאה: **ברבנ' שני עדים.** חדשים על כל תשמיש אחד
 לפניו ואחד לאחריו ולמחר תעיין בהם: **או שמשש לאור הכר.**
 ותבדוק לאחר תשמיש עד שקנהה בו: **דיה בשני עדים כל הלילה.**
 אחד לפני תשמיש ראשון ואחד לאחר תשמיש אחרון. ואע"ג דמשמש
 ולא ידעה או חזי ביה ציני בין צניט שמאי בין צניט הלל לא
 איכפת לך דלא הוצרכו לצדוק אלף לחומר טעורה:

גמ'

תשמיש בודקות מיהו הא "ל בודקות בתשמיש אחר שציליה שניה ושות
בשחר כהיה עומדת א"כ אינה בודקת סמוך לתשמיש לידע אם בועל בנד
שניה היה לו לומר צביאה אחרונה כיון דלצ"ה אינה בודקת עד לאחר תש
היה לו לצ"ש נמי למינקט נימוק כיון דקאי על דם שברחם ולא על

יחזישות לראייתך. פס
דוסא דאשה ש
מודה דמטמא למפרע ועוד
למניינה: **אלמא** וסתות

זכר אם נקבה קתני
לידע אם נפל הפילה
נפל הפילה לידע אם
אימא כיון דחולדה
זי גררוהו⁽⁶⁾ בעו מיניה
ייתא או דרבנן אמר
משמיה דרב אשה
זי וססה ולא בדסה

ת לוסתה וחוששת
ות דאורייתא איכא
דראתה הא לא ראתה
ת דרבנן איתמר אשה
עת וסתה ולא בדקה
בדקה ומצאת טמאה
ושמאול אמר אפילו
טמאה מפני^א שאורח
מות קמיפלגי דמ"ס
אמר ר' זירא דב"ע
בדקה עצמה כשיעור
ומה כשיעור וסת ר"נ
ופליהו קמיפלגי דמ"ס
בר וסתות דרבנן אמר
עזר אומר טמאה נדה
ק והני תנאי כי הני
אומר טמאה נדה
י אף אנן נמי תנינא
היתה במחבא והגיע
ה טהורה^ב שחררה
מא דאיכא חרדה הא
מא וסתות דאורייתא
נמי פליגי דתניא
כה אפילו בתוך ימי
ג רבי אומר אם יש
תה מאי לאו כהא
תות דאורייתא ומר
מר רבינא לא דב"ע
במקור מקומו טמא
שה טהורה ודם טמא
י ליה רבי אי חיישת
ויאי לא חיישת לוסת
מתני' בית שמאי
ים על כל תשמיש
אור הנר בית הלל
עדים כל הלילה:
גמ'

גמ'

לְאַחַר תִּשְׁמִיעַ וּמִנִּיעַ עַד הַ
לִפְנֵי תִשְׁמִיעַ רִאשׁוֹן וְאַחַד לֵאמֹר
לֹא בָעוּ חֲדָשִׁים אֲלֵא כְּנוֹסִים
וְעוֹד קָשָׁה מֵה שְׁפִירָה לְבִי' הַ
מִזְרָרִי לְדוֹק בְּכָל תִּשְׁמִיעַ לְעֵינַי
אֲמַר דְּאִין כְּנוֹעוֹת עַד שְׂבוֹרָה
בָּו לִפְנֵי תִשְׁמִיעַ זֶה בְּזוֹדְקוֹת
לִפְנֵי תִשְׁמִיעַ אַחֵר מִשְׁמַע ד'

פז.

עין משפט
נר מצוה

ג ד א ב מיי פ"ג מהל' משכנ ומושב ה' ה' ופ"ח מהל' אסורי ביאה ה' ג ועי' כז"מ וטו"ש י"ד ס' קט"ז סעיף ט'
ג ה ז ט ט"ז סעיף ח:
ג ד אסורי ביאה ה' א סגד לאוין ק"ט טו"ש י"ד ס' קפו סעיף ו וסעיף ה:
ג ה מ מ"ש ס' ה' י' ופ"ח מהלכות משכנ ומושב ה' הלכה ט'
ג ד א מיי פ"ד מהלכות אסורי ביאה ה' א סגד טו"ש י"ד ס' קפו סעיף ו כהנ"ה:

תוס' הרא"ש (המשך)

[illegible]

לקמן בירוש תיחזק דם טמא
דאזי חזק מוקד ואז
לדמותו לטומאת אית
התרים דמאז חזק
לשם סמיני דתע הדאזי
נאמא אע"ז הדאזש דמוק
טוריה: זאמרי
צריכה בני צדי"ם פי שניהם
אחז תמישי אחר לו
לאחר כל כותה דמנא
לעל דרך בנות ישראל
לשם שני צדי"ם ופגיל
ביש בוני חגני שני צדי"ם
שם סביר חזק לעיני חזק
בכל תמישי ותמישי
וב"ה סביר ידקו חזק בכל
תמישי ותמישי ואז חזק
ליראהו דע חזק חזק
דעזי דלמי תמישי אל
בארי חזק רובי שמשון
פי ל"ה אחר לפני תמישי
רשקו לפני תמישי
אחרון וחדל חזק חזק
דעזי נמה פגיל תמישי
לילא אלא בקומה
בשחרית תבדוק נאמן בדיקה
אחז תמישי אל חזק
ואחז מחמת תמישי וליכא
לאקשיו חזק רבינו
שמשון: ל"ה (דך) אחר
דך צנוותה להצריך
דריש בלל פגע דאז חזק
ביש דאי משפשת לאור
הזר אינה צריכה דעזי
חזק:

(א) [כנ' ז"ל רש"י]

והחוששת לראייתה. פרש"י לענין מעט לעת חצי"ג דקי"ל כרצי
דוסף דלשם שיש לה וסא דיה עשתה שלא בשעת וסא
מזודה דמטמא לתפרע ועוד ו"ל דהכא מיירי לענין שסתא מקוקלת
למניינה: **אלמא** וסתות דאורייתא. השתא סבר הא נקט ראתה
לשמועין דחושת לראייתה ולא
חשצין לה כאלו ודאי ראתה מומן
הוסא וס"ה דכי לא ראתה מוששת ואם
תאמר היאך רואה להוכיח דוסמות
דאורייתא והלא ס"פ"י אי וסמות דרבנן
כיון דראתה עכשיו טמאה גם מומן
הוסא מספק ו"ל הני מילי לטהרות
אבל מקוקלת למניינה לא הויא: **אלמא** וסתות דרבנן, וא"ת דלעיל
(דף טו.) אמר רב הונא לא

שנו אללל שלל הגיע שעת וסמח כר
אללמל וסמחל דלוריימל וייל דהכל
קלמכ משמיה דרז וליה לל ס"ל וליכל
דרז ליכל לקמן ז' לשונות לי נמי לעיל
למי כלישנל קמל דהכל: ור"ב נחמן
בר יצחק אמר בוסתות גופיהו פ"ג.
נראה דהלכל דקוסות דרזנן דל ר' ז'
נחמן בר יצחק דהול בחרלל לית ליה
דלרז וסמח דרזנן אופ"ש י"ש כבור
(בסכות ד' מט:). פסיק כרז בליסורי
ועוד דקיימל לן כר' יהושע דבסמון
לגבי רבי אליעזר וכחכמים לגבי
ר' מאיר ווע"א דלמן ד"פ. גנות כותים
(לר"ב ד' נט). ברישל דיתל בחרלל
הגיע שעת וסמח ולל דקדק טמלל
מ"מ נראה דהלכל הוי וסמח דרזנן
כדפרישית ועוד דליכל דמוקי לה
בפרק גנות כותים (סז). כרזי מלי
וכן פסק בשללמות דרז לחלילי ור"ח
הילכך לשה שיש לה וסמח ולל דקדק
שעת וסמח ולח"ל דקדק ומלללל
טוהרל וסמחל וצ"ל ויחיו נראה
לכחללה לריכה לדקל דשעת וסמח:
ומ"כ פבר וסמח דרזנן. נראה

מא וסתות דאורייתא
נמי פליגי דתניא
בה אפילו בתוך ימי
ג' רבי אומר אם יש
תה מאי לאו בהא
תות דאורייתא ומר
מר רבינא לא דב"ע
במקור מקומו טמא
שה טהורה ודם טמא
ליה רבי אי חיישת
ואי לא חיישת לוסת
מתני' בית שמאי
ים על כל תשמיש
לאור הנר בית הלל
עדים כל הלילה:
גמ'

ללאחר תשמיש ומנוגע עד הבקר ובה"א דיה צב" עדים כל הלילה אחד תשמיש אחרון* וקשה דלפני תשמיש יאמר דלפני תשמיש או תשמיש לאחר היד אם רוצה להקל בזה ואפילו תשמיש לאחר היד יאמר צריכה צ"ש בקריה כדאמרינן תמידין אצל פירות* וכן יאמר ויפירות יא"ש תשמיש לאחר היד יאמר שבודקות מיד מתמחה אם היה שם טיפת חרדל יאמר רוצה אפי' עד ידן. ויפירות יא"ש קיימה שפיר דאם שבע היד לאכל לעולם קיימה אדם שצריך הפה לישנא בזה הפה היה משמע גי'

שה מה יודעת מתי שימש באחרונה שבדוק אחריו ואם הייתה בזדקת לנפלא בעולם? ועוד קשה דקאמר ז"ש שמה מחפנה שכבת וזע צביאה שם אחרון ועוד דכ"ה נקט גימור וז"ש נקט לישנא אחרניא שמה מחפנה דם שעל העד דהא בית הלל לא מלכרי צדיקה אחר תשמיש ראשון ועוד